

LIVS LUF

Nr 5 2021

Evalotta Kjellberg:
"Jag har inga
problem med
att sticka ut."

Drömmar om
en Jordnära
bibelskola i
Glimåkra

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i december

OMSLAGSBILD

Evalotta Kjellberg bild: Kristoffer Lignell

ANSVARIG UTGIVARE

Lennart Albertsson
E-post: lennart.albertsson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell
Telefon: 0720-928673
E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026
Swishnummer 123 357 80 28
Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regiontidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Pre-
numeration på papperstidningen kostar
300 kr/år.

INNEHÅLL

3 Ledare

4 Bibelskoledrömmar i Glimåkra

6 Konfirmationsläger 2021

7 Sommarglöd i Åsljunga

8 Pulsen på Evalotta Kjellberg

11 Inför EFS årskonferens 2022

12 Riktad 2021

14 Bodekull Gospel & Jazz Orchestra släpper nytt

»Med Guds hjärtas motivation för skapelsen kan vi verkligen bidra till en bättre värld.«

Anton Flood

Riktad 2021

Rik
TAD
2021

12

14

8

Pulsen på Evalotta Kjellberg

Bodekull Gospel & Jazz Or-
chestra släpper nytt

Bibelskola i Glimåkra

4

Det som är dolt under ytan

Varför händer det så lite? Nu och då kan frågan göra sig påmind. Kanske sker det oftare under ungdomstidens starka glöd och brinnande längtan men den återkommer inte sällan när livet går in i nya skeden eller den första siffran ändras i ålderstalet. Varför händer det så lite?

För en kristen människa kan det på ytan vara en fullt befogad fråga. Skulle vi inte förvandlas? Skulle inte hela världen förvandlas av Jesus? Var inte ondskan besegrad? Var det inte ett genombrott vi upplevde eller var det inte på riktigt? Varför är jag inte mer förvandlad än jag är? Har jag bett fel eller trott för lite? Varför händer det inte mer i vår gemenskap? Det är kanske prästen eller styrelsen det är fel på? Så kan vi förpestas av de själsliga och andliga sjukdomarna likgiltighet, sarkasm eller vrede.

En av de många bilder Jesus använder för att undervisa om Guds rike är hämtad från Mattesuevangeliet 13:33: *"Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat."*

Surdegen är återkommande i Jesu undervisning. Ibland, som i fallet ovan, används den i positiv bemärkelse. Ibland används den som en varning: *"Akta er noga för fariseernas och saddukeernas surdeg."* I båda fallen tycks det handla om hur det vi tror till slut påverkar våra liv. Det finns en tröst i orden *"till slut"*. Det tar tid att arbeta in surdegen i brödet men den kommer till slut att göra sitt jobb.

Det andliga livet fungerar på samma sätt. Till slut är livet genomsyrat av Gud men det tar den tid det tar.

"Jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk hos er också skall fullborda det till Kristi Jesu dag." uppmuntrar oss Paulus.

Vi har fått olika uppgifter som Guds medhjälpare. Inte minst de som fått uppdraget att vara präster, pastorer eller själasörjare har fått ansvaret och gåvan att se vad som händer under ytan i människors liv. Vi inbjuder dem att dela det som inte alla skall se, som det inte är nyttigt att fläka ut till allmän beskådan. Som skydd och hjälp finns tystnadsplikten. Det är en frustration och en glädje. Det är en glädje att se allt Gud gör i det fördolda i människors liv! Det är en frustration att inte kunna dela allt som sker under ytan.

Detta kan vara oss till tröst och förmaning. Trösten ligger i insikten att Gud gör mer än vi ser och anar. Förmaningen ligger i att våga lita på att Gud gör mer än vi ser och anar, både i oss och i andra. Istället för frustration kan det få hjälpa oss att odla Andens frukt tålmod.

Låt oss fortsätta be och arbeta för att Guds rike utbreder sig, att människor får möjlighet att möta Jesus och växa vidare som lärjungar. Men låt oss också be om tålmod och tillit till att Gud gör långt mer i oss och i andra än vi kan ana.

KRISTOFFER LIGNELL är präst och kommunikatör i EFS Sydsverige.

Bibelskoledrömmar i Glimåkra

Det var flera år sen det fanns en bibelskola på Glimåkra folkhögskola. Det är ännu längre sen det fanns en bibelskola som var på plats på folkhögskolan ett helt år. Det vill man nu ändra på. Livsluft sitter ner med rektor Joakim Hector och skolprästen Anton Flood och pratar om längtan efter en bibelskola där man inte är rädd att få skit under naglarna.

De senaste åren har flera folkhögskolor runt om i Sverige varit tvungna att ställa in sin bibellinje på grund av för få sökande. Varför är det så?

- Jag tror att det handlar om många faktorer, säger Joakim Hector. Det är en svår fråga men en sak är att utbudet är så stort idag. I vår globala värld kan man lika väl gå bibelskola på Nya Zeeland som i Glimåkra.

- Vi lever också i ett sekulariserat land, fyller Anton Flood i, och vi blir lätt undanryckta och kanske också låter oss bli undanryckta. Andra bibelskolor internationellt kanske också är bättre på att ta plats.

Andra orsaker är färre ungdomar i kyrkan och ungdomsgrupperna men även en förändring i attityd.

- Det finns en press på att komma vidare och få snabba resultat idag säger Joakim som trots utmaningarna menar att det finns en självklar längtan att det skall finnas en bibelskola på Glimåkra Folkhögskola.

- Vi är ju en folkhögskola som är kopplad till EFS. Så att vi inte skulle tänka på en bibelskola hade va-

rit märkligt, det hör liksom till! Utgångspunkten är att vi ska ha en bibelskola här.

Vad drömmer ni om för bibelskola?

- Den brittiske prästen och teologen John Stott är en förgrundsgestalt till den internationella kristna naturvårdsrörelsen *A Rocha*, berättar Anton. Stott pratar om det dubbla lyssnandet. För att kunna vara trofasta mot Gud och samtidigt relevanta för den tid vi lever i behöver vi kristna dels lyssna till vad Bibeln säger men också till de rop och röster som hörs i samhället och fråga oss hur de två kan mötas. Idag lever vi med många röster kring klimatförändringar och katastrofer. Vi ser en yngre generation som är enormt engagerad för frågor kring framtid och klimat! Kopplat till det ser vi Bibelns berättelse om hur Gud skapar en jord och hur nöjd han är över den men hur synden gör den, och människans relation till Gud och skapelsen, brusten. Vi ser också hur Gud genom Jesus Kristus kliver in i skapelsen för att dö och uppstå och återupprätta den. Gud vill frälsa människan men det stannar inte där. Hela

skapelsen har en central del i frälsningshistorien där Gud upprättar det som är trasigt - det kan vi inte bortse ifrån. Tanken är att bibelskolan skall vara praktisk utifrån dessa två lyssnanden. Vi vill praktisera vad Bibeln säger och vi vill ge våra deltagare verktyg till att möta världens tillstånd och engagera oss för hela skapelsen genom naturvård och liknande projekt.

För Anton känns det viktigt att också betona människans plats i skapelsen.

- I vår praktik lever vi idag som om vi stod utanför skapelsen – det är väldigt destruktivt. När vi betonar skapelsen så nedtonar vi inte uppdraget att nå ut till människor med evangeliet, tvärtom! Men tror vi att det bara handlar om att gå ut och evangelisera tar vi miste. Genom att betona vår kallelse att vårda skapelsen så fördjupas vår bild av mission och hur vi vittnar om Guds rike i våra liv. Jag tycker att saker faller mer på plats och livets alla områden kan mer och mer börja handla om att tillbe och följa Jesus när vi upptäcker Guds tanke för hela sin skapelse, säger Anton.

Anton och folkhögskolan är redan kopplade till A Rocha internationellt och hoppas att de relationerna blir en viktig del av bibelskolan, kanske genom studiebesök någonstans i världen där de bedriver projekt.

- Vi vill hjälpa kristna att återupptäcka skapelsens plats i teologin och i lärjungaskapet. Om de evangeliska i Sydamerika exempelvis hade tagit vårdandet av skapelsen på allvar hade Amazonas troligtvis inte skövats. Om kristna kan få Guds hjärtas motivation för skapelsen kan vi alltmer vittna om Guds rike och bidra till en bättre värld säger Anton passionerat.

Joakim fortsätter:

- Vår främsta målgrupp är 20-25

åringar och vad lockar dem? Vi tror att det finns en längtan hos denna grupp efter en helhetsbild av livet där miljö och hållbarhet är en viktig del men att det ofta saknas i kyrkan. Vi vill låta denna helhetsbild få genomsyra allt, synen på Gud, människan och skapelsen. Att vilja rädda klimatet har att göra med vem och hur Gud är.

- Men till skillnad från viss samhällsaktivism så är det inte vi som skall rädda skapelsen, vi är inte hjältarna, Gud är hjälten! Gud gör världen hel och vi får vara hans medhjälpare. Det går att vara engagerad för skapelsen utan att göra avkall på en radikal Jesus-efterföljelse! säger Anton.

Anton Flood Joakim Hector

Något som återkommer i vårt samtal är att detta är en praktisk bibelskola där kunskap hämtas lika mycket i klassrummet som ute i skogen eller med händerna i jorden.

- Det är inte en profil eller något som är praktiskt en halvtimme i veckan, utan det genomsyrar allt säger Joakim och Anton fyller i:

- Här bakom oss har vi en rabatt som blinda elever har rensat från ogräs med sina händer och planterat i. Täckodlingen lite längre bort har många varit med och fixat. Att få koppla ihop människan med skapelsen är så viktigt därför att människan är en del av skapelsen! Vi behöver lära oss att relatera till skapelsen som något som har ett värde i sig och inte ett instrument för människans intressen. Det finns andra bibelskolor som har en helhetsbild av saker

men här vill vi på ett tydligt sätt bli praktiska och ge deltagarna verktyg för att kunna fortsätta leva ett reflekterande, praktiskt lärjungaskap. Vi tänker att bibelskolan vilar på tre ben: *Bibel, Praktiskt arbete* och *Bön och inre liv* där vi vill ge verktyg för att skapa goda andliga vanor.

Finns det någon bild eller vision över hur det skulle kunna se ut praktiskt?

- Vi tänker oss olika naturvårdsprojekt på skolans område, odlingar och att vårda den här platsen berättar Anton. Sen drömmer vi om att kunna få en bit mark av exempelvis Svenska kyrkan vars skogsbruk i dagsläget ifrågasätts. Tänk att få vårda en bit mark av Glimåkra pastorat som vi kan följa år efter år, att få bli ett vittnesbörd om att här är ett gäng kristna som värnar den biologiska mångfalden! Vi hoppas att också kunna erbjuda certifieringsmoment, exempelvis att kunna hantera diverse redskap och maskiner; en kunskap som man kan ta med sig vidare i arbetslivet. Ambitionen är att vi lär oss olika praktiska färdigheter och sedan sänds ut i samhället och betjänar människors trädgårdar. Vi har kontakt med två professorer som bor i trakten, högutbildade pedagoger som är beredda att gå in och undervisa! Vår längtan är att den här bibelskolan skall stråla samman människor med olika tro, bakgrund och intressen för att utforska, uppleva och vårda skapelsen. Och djupast sett: upptäcka vem Herren är, vad den kristna tron och det kristna hoppet har att säga till den värld vi lever i.

Bibelskolan heter Bibelskola Jordnära, en heltidsbibelskola på plats i Glimåkra som kommer att dra igång hösten 2022.

Läs mer om **BIBELSKOLA JORDNÄRA** på glimnet.se/pages/bibelskola-jordnara. Mer information om **A ROCHA** finner du här: www.arochoa.org/en/

Konfirmationsläger 2021

Det är natt på Åhusgården och alla sover... trodde vi ledare i alla fall. Daniel är nattvakt denna natt och befinner sig utomhus på gården. Ytterdörren till längan som tjejerna bor i öppnas plötsligt och ett försök att smita ut i natten är nu upptäckt. I ett försök att hindra detta smitande springer Daniel rakt mot de tjejer som nu står i dörren. Plötsligt stängs dörren i all hast igen och sedan avbryts tjejernas försök att smita ut. Ett lyckat försök av Daniel. Men dagen efter cirkulerar det ett nytt namn bland konfirmanderna, nämligen "Ufo-Danne". Tydligen hade Daniel inte setts till av tjejerna alls innan han sprang emot dem. Därför menade konfirmanderna att den enda logiska lösningen var att Daniel G hade blivit nedsänkt av ett ufo mitt på gården när tjejerna öppnade dörren.

Med denna lilla anekdot från detta konfaläger vill jag helt enkelt meddela att konfirmationslägret på Åhusgården 2021 var ett lyckat läger. Men ett konfirmationsläger kan såklart vara jätteroligt på alla sätt, men jag anser inte att det blir helt lyckat om det faktiskt inte sker att konfirmanderna väljer på lägrets sista dag att konfirmera sitt dop och sin tro på Jesus Kristus. Det är lägrets mål och syfte. Jag

kan därför rapportera med stor glädje att det skedde en konfirmation i Åhus kyrka den 10/7. Flera konfirmander har under lägrets tid berättat att de både hittat sin tro och vuxit i sin tro på Jesus under lägret. Vi ber nu därför att alla relationer som byggts mellan konfirmanderna och vår himmelske Skapare ska fortsätta att blomstra även nu när hösten och vardagen är i full gång.

För min egen del vill jag tacka EFS i Sydsverige för det ärofyllda förtroendet att få vara ledare på detta läger. Här har jag och många andra fått minnen, erfarenheter och möten med människor som vi alltid kommer bära med oss framöver. Tack för världens bästa sommarjobb helt enkelt.

Med denna lilla hälsning från vårt läger vill jag avsluta med lägrets efet devis: "Chilla galet"!

SOFIE MYRTENSTAM var ledare på konfirmationslägret på Åhusgården.

Sommarglöd på EFS-gården Åsljunga

Med solens strålar glittrande i sjön, nygräddade våfflor, grädde och sylt välkomnade vi, den 23-27 augusti, ett 20-tal gäster på gården. De flesta var trogna besökare men vi fick också nöjet att se nya ansikten. Veckan innehöll både sångstund i Solviks kapell med Corona 7 -kören från Strömsnäsbruk såväl som utflykt till Knäred med andakt i kyrkan och besök på Mötesplats Kvarnen. Där vid Krokåns brusande vatten, kom plötsligt vatten över oss från ovan, men med i all hast uppslagna paraplyer och parasoll sörplade vi ändå i oss kaffe och gårdens goda bullar! Kvällens middag hos EFS-gårdens förestandare Helene och Lennart uppskattades mycket.

En av dagarna berättade Kartinka Lindhe den sanna historien om Sixten Sparre och Elvira Madigan. Katinka är barnbarnsbarn till Sixten Sparre.

Festmiddag med traditionsenlig hatt- och slippasrad avnjöts under torsdagskvällen. Fredagens tipspromenad fick avsluta en skön vecka präglad av gemenskap, omsorg, glädje och vänskap, allt som ger LIVSLUFT! Stort tack till värdparet Lisbeth och Roland Davidsson!

Evalotta Kjellberg:

”Jag har inga problem att sticka ut från mängden.”

Idag är det ovanligt att präster stannar så länge som 20 år på samma tjänst. Evalotta Kjellberg hade nog missat jubileet om inte föreningen överraskat henne med uppvaktning. Livsluft beger sig till Örkelljunga för ett samtal med Evalotta om vägen från Posten till präst och glädjen i att kyrkan kommit ut på nätet.

Evalotta är uppväxt i Lidköping, i ett sammanhang där ”alla” gick på söndagsskolan och konfirmerade sig.

- När jag var fyra år skjutsade mamma mig till söndagsskolan och åkte sen och handlade. Jag har alltid varit en kaxig liten flicka, och är det kanske fortfarande! Jag älskade söndagsskolan! Så tron på Gud har jag nog alltid haft även om den inte fanns i vårt hem.

Som alla unga människor sökte jag bekräftelse och jag upplevde mig många gånger ganska ensam, min bror är nio år yngre, och i min familj talade man inte om känslor. Detta ledde till att jag som trettonåring tog min första sup. Efter det började jag dricka med mina kompisar och blev något av en festprisse. Jag drack tills jag var 22-23 år men blev inte beroende alkoholiskt. Samtidigt fortsatte jag att vara engagerad i kyrkans verksamhet och fick snart ansvar för större delen ungdomsverksamheten i församlingen. Jag söp skallen av mig på fredag eller lördag och när det var familjegudstjänst gick jag i kyrkan på söndagen.

Tänkte du då att det skavde på något sätt?

- Nej inte i början för jag tyckte det var kul. När jag pratar om den här tiden brukar jag vara noga med att säga att det inte var pest, pina och senapsgas. Det var ganska kul att feta även om jag idag kan se att det finns en del saker jag önskat att jag inte hade gjort. På något sätt kunde jag hålla dessa två världar isär.

Efter gymnasiet och hemmafrulinjen började hon arbeta som brevbärare.

- Trivdes utmärkt, fruktansvärt bra, med fantastiska kollegor som jag också umgicks privat med. Jag

blev känd i hela västra Götaland bland ”postarna” som festfixare. Jag ordnade stora fester med möe brännvin och möe alltihopa, berättar Evalotta och västgötskan står i full blom.

Efter några år började dock något att skava.

- Nu förstår jag att det var den helige Ande men då förstod jag inte det. Jag började tycka att det var jobbigt att komma till kyrkan en söndag och lukta som en spritfabrik. Så inför en fest på posten bestämde jag mig för att inte dricka. Jag är tacksam till Herren att jag hade så fruktansvärt roligt just den festen! Där började min vändning även om jag fortsatte dricka ett tag till.

Nu kom en längtan efter att läsa Bibeln och hon började gå i gudstjänst oftare. I samma veva började en ny församlingsassistent i församlingen som skulle ta över Evalottas uppgifter. Under introduktionen berättar hon att hon gått en bibelskola i Hjo.

- Då hände något jag inte förstod. Det började rusa i kroppen och jag blev kall och varm på samma gång och visste att jag måste gå bibelskola!

Dessvärre blev det ingen bibelskola på Hjo folkhögskola, de hade för få anmälda. Istället ringde Evalotta på chans till Hjälmareds folkhögskola som hon hört drevs av något som hette EFS. Vid den tidpunkten var det två års väntetid på att komma in på bibelskolan men innan hon ringde har en person precis avstått sin plats och hon kom in. Här upplevde hon, år 1988, en ”klassisk omvändelse”.

- Under bibelskolan lärde jag mig att man kan ha en relation med Jesus. Vid ett tillfälle berättade en av lärarna om en ”säkerhetsbön” man kan be om man inte vet om man är en kristen. Jag visste inte om jag var kristen så jag kände jag i hela kroppen att

det här måste jag göra. Jag rusade till mitt rum efter lektionerna och föll på knä, knäppte händerna och bad. Från den sekunden svängde mitt liv 180 grader, det blev en totalomvändelse. Ett år senare, när jag gick ledarlinjen Team Jesus Generation, fick jag möta den helige Ande och det förändrade mitt liv ytterligare.

Ledarlinjen ledde till en anställning som ungdomsledare i Furulundskyrkan i Partille där hon blev kvar till år 1995. Under de åren hann hon också med att göra en DTS (Disciple Training School) med Ungdom Med Uppgift. Förutom skolan på Restenäs utanför Ljungskile, åkte hon på outreach, missionsresa, till Indien.

- Där fick jag predika på engelska trots att jag har problem med språket. Mina ledare trodde på mig och det gjorde att jag växte. När jag kom tillbaka från UMU var jag peppad att förbättra engelskan och bestämde mig för att gå på komvux och läsa in engelskan för åk 7-9. En måndag sitter jag i köket med mina engelskaläxor. Jag bor vid den här tiden i ett kollektiv med två andra tjejer. Vid kvällsmaten säger plötsligt en av tjejerna: *"Lotta, ska inte du läsa till präst?"* Jag hade aldrig fått den frågan innan, vad jag vet. Den andra tjejen hängde på och sa samma sak. Senare på kvällen när jag återgick till mina läxor sa jag till Herren med skratt i rösten: *"Har du hört vad de säger, inte vill du att jag ska läsa till präst?"* Tanken var så orimlig. Jag kan inte beskriva vad som händer sen, jag bara vet att han säger: *"Jo, det ska du."* Jag fick en djup inre övertygelse. Det var en rätt omtumlande upplevelse. Jag var ju ingen och ingen trodde på mig. När jag gick ut ettan hade jag nästan inga betyg, har aldrig varit en läsare. Att jag skulle klara detta fanns inte i min värld.

Med sikte inställt på teologiska studier fortsatte hon läsa upp betygen på Komvux och år 1997 började hon på Johannelunds teologiska högskola i Uppsala och läste där i fyra år. Prästvigningen skedde på EFS årskonferens i Jönköping år 2001 av biskop Anders Wejryd.

Hur hamnade du i Örkelljunga?

- Jag var helt inriktad på att jobba pionjärt. På våren innan vigningen fick jag två förfrågningar: från Norra Skåne och från Cor Dei i Växjö, en nyplantering tillsammans med Vineyard. Det var till Cor Dei jag kände att jag skulle. Men när jag kom dit funkade det inte alls, varken med personkemin eller teologiskt. Så jag åkte till Skåne. Det var en krets-tjänst med flera föreningar: Örkelljunga, Bjärnum, Vittsjö, Åsljunga, Röke, Hillarp och Glimåkra. Ju mer vi åkte runt och besökte föreningarna upplevde jag att detta kändes väldigt bra, det var rätt. Jag har aldrig tvekat på det överhuvudtaget. I kretsen jobbade jag i ca fyra år innan jag gick upp till 80 % i Örkelljunga och reste på fria kallelser. Senare kom en fråga från Glimåkra folkhögskola

om jag kunde vara lärare på deras bibelskola. Där var jag i fyra år och jag trivdes fantastiskt bra. Basen har under alla år varit i Örkelljunga men jag har gjort lite olika saker och det måste jag göra för jag är lite sprallig i kroppen. Nu är jag anställd 100 % i Örkelljunga men får resa på kallelser på 20 %.

Hur ser du på framtiden? Du har varit länge på samma plats.

- Klart jag har funderat på hur länge jag skall vara kvar. Jag har från början sagt att säger Herren att jag ska flytta så finns det inga vilda hästar som får mig kvar här. Men Herren är vråltyst! Inte ett ord om det under alla mina 20 år och jag frågar ändå Herren lite nu och då. Folk har ringt och frågat om andra tjänster men jag har inte upplevt att jag ska lämna. Så jag förblir vid min läst och trivs bra.

Ser du saker som förändrats sen du kom hit och började tjänsten?

- När jag kom till Örkelljunga var vi 30-35 personer på gudstjänsten men innan pandemin var vi 70-80 varje söndag och ibland över 100 personer. Vi känner att folk hittar hit och nu har vi två tjänster i föreningen; jag på 100 % och Susanne, vår ungdomsledare på 35 % och det säger något om den utveckling församlingen varit med om. Herren har varit god.

En annan sak har varit den försöning och helandeprocess som föreningen fått gå igenom efter en sårig splittring i början av 90-talet. Den utlösande faktorn var synen på medlemskap i Tempelriddarorden men Evalotta menar att det under ytan fanns olika syn på karismatisk och lovsång.

- Hela den situationen började jag jobba med när jag kom hit. Idag är

det helt utrett. Det finns inget kvar för vi har kunnat förlåta och gå vidare. Styrelsen och föreningen samtalade mycket omkring vad som hade hänt och vid ett föreningsmöte ”la vi alla korten på bordet” och då började saker hända i föreningen. Jag kan ibland vara lite känslig när fienden lägger ett andligt mörker över en situation och vid detta föreningsmöte kunde jag rent fysiskt känna hur något som legat över kyrkan lämnade huset. För här fanns något som låg som ett lock över hela föreningen. Jag tänker ibland på hur många såna lock det ligger överallt. Där Guds ande inte riktigt kan komma in och göra det han vill för det är saker som inte är bearbetade och så tror man att man bara kan sopa det under mattan men det funkar inte på det sättet i Guds rike. Det måste tas upp, förlåtas och försonas.

Hur har EFS förändrats under dessa 20 år?

- Vi har tappat på ungdomssidan och det är ett stort böneämne att nya ungdomar ska få möta Jesus. Sen är jag en av dem som ibland tycker att EFS drar sig för mycket mot Svenska kyrkan. Vi blir för lika varandra och EFS försvinner lite i den ”stora Svenska kyrkan-apparaten”. EFS ska vara en motkraft. Därför kände jag en väldig glädje när Anders Sjöberg kom in som missionsföreståndare (2001-2009). Han vände hela EFS menar jag. Tidigare var det en tydlig riktning mot Svenska kyrkan där EFS exempelvis inte hade egen utlandsmission men nu har EFS fått tillbaka missionen och det är bra. En senare förändring som jag inte gillar är att EFS präster ska vigas tillsammans med Svenska kyrkans präster i ett stift. Jag förstår idén men vi som vigts till präster inom EFS, tjänar i första hand EFS och då tycker jag att man ska vigas på årskonferensen. Idag tycker jag EFS är på rätt väg. Jag har väldigt stort förtroende för Kerstin Oderhem, hon är handplockad av Gud. Det var givetvis de tidigare missionsföreståndarna också, men jag var med i processen när Gud kallade Kerstin så därför vet jag att den här tjänsten har hon fått från ovan. Samtidigt som jag är väldigt glad åt det som nu händer inom EFS kan jag ibland känna att det börjar tippa åt Svenska kyrkan igen. Det kan märkas i Budbäraren och på konferenser. Jag vill ha tillbaka balansen. Som jag ser det är vi en god blandning av svensk kyrklig och frikyrklig rörelse.

Vad har varit viktigt för dig för att överleva i 20 år på samma plats?

- Det är som att Herren har gett mig morötter hela tiden som gjort att jag orkat ett varv till: kretstjänsten, fria kallelser, bibelskolan och nu sändningarna

via nätet. Att bara gå i det vanliga under 20 år hade jag inte klarat. Att vi kommit ut på nätet med gudstjänster och bibelstudier fyller mig med mycket stor tillfredsställelse. Det är jättekul att Guds ord går ut på det sättet. Vilken glädje att folk kan sitta hemma och fördjupa sig! För mig handlar nätet om att vi kan nå någon som ”smygtittar” och kanske upptäcker Jesus. Men också att den som inte kan gå på en gudstjänst kan vara hemma och bli fördjupad i sin tro.

Vad är kyrkan i Sveriges största utmaning idag?

- Sekulariseringen. Folk kan gå på gudstjänst idag utan att höra talas om Jesus. Vi pratar inte om att vi är syndiga människor, att det finns en dom, ett helvete och en himmel. Vi har tappat troheten till Guds ord. Vi pratat om allt annat än det som bibeln talar om, frälsningen i Jesus. Sen handlar det såklart om hur vi pratar och vilka ord vi använder. Vi måste prata på ett bra sätt så människor förstår. Det är Jesus det handlar om.

Det man ser är vad man får när man möter Evalotta Kjellberg. Hon är skönt befriad från andras åsikter om henne. Som den gången hon gick på skärtorsdagsmessa i ungdomen med en knallröd tröja medan damerna bar svart flor.

- Jag har inga problem att sticka ut från mängden. När jag predikar är jag inte rädd för att säga något, även om det ibland kan bli lite fel och tokigt. Jag är ingen teolog, jag bara kör på. För mig är det viktigaste att Jesus blir känd och ibland kan en groda hoppa ur munnen på mig, men vad gör det i ett evighetsperspektiv?

EVALOTTA KJELLBERG är präst i
EFS-kyrkan i Örkelljunga.

Inför årskonferensen 2022

I maj nästa år står EFS Sydsverige och Helsingborg som arrangör för EFS årskonferens. Förberedelserna är i full gång och Helsingborg arena har bokats som plats för konferensen. Livssluff ställer några korta frågor till Lennart Albertsson, regional missionledare i Sydsverige om förberedelserna.

Platsen är bestämd till Helsingborg Arena. Vad kan du säga om lokalen?

- Vi får vara i en arena som är relativt nybyggd och som rymmer mycket folk. Det är en fin hall där vi har de stora samlingarna - vårt mål är att den inte skall lukta alltför mycket idrott utan förses med en skön inramning som manar till tillbedjan. I arenan finns en lunchrestaurang som byggs ut för att passa det, förhoppningsvis stora, antal människorna som kommer. I bakre delen av arenan finns generösa rum och ytor för barn och utanför byggnaden en stor aktivitetsyta och fotbollsplan som vi hoppas att vädret ger oss möjlighet att nyttja.

Finns det någon särskild längtan med årskonferensen 2022?

- Längtan är särskilt att unga människor (18-40 år) får en ny tilltro till EFS som rörelse och möjliggörare för mission och Guds rikets utbredande i Sverige och världen.

Kommer temat "Leva mission" ta sig uttryck på något nytt eller särskilt sätt?

- Leva mission är ett stort tema och vår bön är att detta skall vara ingjutet i vår vardag. Vi vill särskilt lyfta fram två aspekter: dels att våra föreningar hittar vägar att ge missionen vidare till olika generationer - vi vill att alla generationer skall mötas - och dels att vi kan ge människor med existentiell oro ett hopp för evigheten - en längtan till hemlandet som det förr ofta uttrycktes. Alltså både inåt och utåt!

Vad önskar ni som planerar att årskonferensen 2022 skall göra med EFS som rörelse?

- Ge en känsla av att vi vill "ge vidare" det vi tagit emot från Gud.

EFS årskonferens kommer att hållas den 26-29 maj år 2022 i Helsingborg Arena. Vill du vara med och ge ett bidrag till årskonferensen går det bra att Swisha till 9009903 eller använda BG 900-9903. Skriv "konferensinsamling 2022" som meddelande.

Riktad 2021

Efter förra årets digitala Riktad var det en stor glädje att kunna samlas på plats i EFS-kyrkan i Ängelholm för årets upplaga av Riktad. Temat för dagen var "Gemenskapens glädje" och dagen var fylld av både gemenskap och glädje med flera gäster som förgyllde dagen.

Dagen inleddes med sång varefter regionala missionsledaren Lennart Albertsson gav en lägesrapport för regionen och dess arbete som exempelvis förberedelserna inför EFS årskonferens nästa år. Han uppmanade deltagarna att "nä sin målgrupp" och ställde frågan vad som händer i en släkt när mormor kommer till tro?

Sedan var det dags för dagens första gäst i form av EFS internationella missionssekreterare Erik Johansson att predika och dela berättelser från missionsfälten. Starka berättelser från bland annat Indien och Irak blandades med en uppmaning att vara missionärer där vi är.

Musiken och tillbedjan leddes under dagen av Kristina Hübsch, Lund, och Claes Lindvall, Malmö.

Efter gemenskap och lunch fortsatte dagen med ett seminarium kring existentiell hälsa av Anna-Klara Castor, kurator på Glimåkra folkhögskola. Anna-Klara delade med sig av både forskning och egna erfarenheter av existentiell hälsa med fokus på hur

kyrkan och de lokala församlingarna redan bidrar till existentiell hälsa och att det är viktigt att fortsätta med detta arbete.

Efter fiket följde sedan tre valbara seminarier. Erik Johansson ledde ett seminarium där han gav en fördjupad bild av EFS internationella missionsarbete. Lillemor Persson var samtalsledare för ett seminarium om att hitta och utveckla goda andliga vanor med Evalotta Kjellberg, Daniel Svensson och Joel Jarbo. I ungdomslokalerna ledde Helena Eriksson ett samtal kring kreativitet och skapande med Lennart Albertsson, Helsingborgskonstnären Veronika Danielsson, musikern Elna Stoll och Kristoffer Lignell.

Dagen avslutades med en kvällsmässa där Affinity gospel choir sjöng, Magnus Lennartsson predikade och Olof Schelin celebrerade.

Det var en dag fylld av glädje över att få samlas till gemenskap och tillbedjan!

Bodekull Gospel & Jazz Orchestra

En vårdag 1992 samlade Percy Larsson sju blåsmusikanter hemma i sitt vardagsrum i Korpadalen i Karlshamn. Det var fyra vuxna och tre barn i ålder 10-13 år. Tanken var att detta skulle bli starten för en blåsargrupp i dåvarande EFS-kapellet i Karlshamn. Nu släpper storbandet Bodekull Gospel & Jazz Orchestra sitt femte album, en hyllning till gospellegendaren Andraé Crouch.

Starten var förstås lite trevande och det var ganska enkla arrangemang som spelades i början, men efterhand växte blåsargruppen både i antal och kompetens, och vid mitten av 1990-talet hade gänget fördubblats till antalet och antog namnet Bodekulls Blås, efter det ursprungliga namnet för Karlshamn, Bodekull.

De första åren spelade man mest på gudstjänster och julfester i EFS-kapellet, men efterhand började man bli inbjudna att spela i andra kyrkor och kapell i Blekinge och Skåne. Mot slutet av 1990-talet hade en del av de tidiga medlemmarna börjat utbildningar med musikinriktning och när två av de tidigaste medlemmarna, Christoffer Wallin och Per Fastrup, runt millennieskiftet börjat studera på musikhögskolan i Malmö, lämnade Percy Larsson över dirigentskapet till dem. De efterföljande åren var det fler av bandets medlemmar som började högre musikaliska utbildningar och de tog även med sig studiekamrater till orkestern.

Förutom att leda orkestern började Christoffer att skriva egna arrangemang för bandet, med en tydlig målsättning att utveckla bandets sound från ett blåsorkestersound till storbandsound, men att samtidigt behålla den ursprungliga besättningen med trumpeter, tromboner, saxar, flöjter, klarinetter, valthorn och komp.

En viktig milstolpe i bandets utveckling kom 2005 - 2006 när man spelade sin första skiva. Den blev en CD med blandad repertoar som både avspeglade den tidigare blåsorkesterstilen och den nya storbandsstilen. Skivan är idag förpassad till bandets historiska arkiv, men var ett viktigt steg i den musikaliska utvecklingen och öppnade dörren för en USA-turné 2007.

Nästa milstolpe kom 2006 genom en satsning på julkonserter med inbjudna sångsolister, Anna Weister Andersson och Frank Ådahl. Christoffer arrangerade en ny repertoar med julmusik i bandets nya storbandsstil, och det blev två helger med konserter i

större kyrkor och med större publik än vad man tidigare spelat för. Konceptet att ha sångare med i bandet blev nu standard och Anna Weister Andersson fortsatte som vokalist. När bandet året efter skulle göra sin USA-turné engagerades även Kristoffer Lignell som sångare och de båda finns fortfarande med i sångsektionen, som på senare år även utökats med ytterligare en tenor, Oskar Briland.

Namnet Bodekulls Blås, som levt med sedan 1990-talet byttes, inför USA-turné 2007, till Bodekull Gospel & Jazz Orchestra (BGJO).

Julkonsertkonceptet som slog så väl ut 2006 följes upp med likande konserter de följande åren och ledde 2008 till BGJO:s andra skiva "A Swingin' Christmas".

2009 var BGJO inbjudna att göra en konsert tillsammans med Frank Ådahl på en svensk blåsmusikfestival i Jönköping. Det visade sig dock att Frank hade dubbelbokat sig och i stället blev Samuel Ljungbladh engagerad som gästartist. Det visade sig vara ett mycket lyckat val och samarbetet med Samuel har därefter fortsatt med några gemensamma konserter varje år. Samuel medverkar också på BGJO:s tredje skiva 2010 "Bodekull Gospel & Jazz Orchestra meets Samuel Ljungbladh".

Förutom Christoffer Wallin som dirigent och arrangör, hade pianisten Ola Hedén anslutit till bandet i slutet på 00-talet, även han en driven arrangör. Förutom två egna arrangörer hade man även en egen låtskrivare i Anna Weister Andersson, och Annas moderna gospelsånger i Christoffers och Olas arrangemang präglar till stor del den fjärde skivan "Nothing Is New" som kom 2014, där även gospelkören One Nation medverkar. Den skivan befäster också tydligt det som på senare år blivit BGJO:s signum, nämligen modern

Spelglädje i trombonsektionen

Christoffer Wallin och Ola Hedén
gospel i storbandsstil.

BGJO:s första video baserades på ett av spåren från *Nothing Is New*-skivan, Andraé Crouch's sång *All the Way*. En medlem i bandet som kände Bill Maxwell, Crouch's tidigare trummis och producent, skickade videon till honom ungefär samtidigt som Andraé Crouch gick bort 2015, och Bill som uppenbarligen gillade det han hörde, använde arrangemanget från videon på *All the Way* i minneskonserten för Andraé Crouch. Det tände idén att göra ett konsertprojekt baserat på Andraé Crouch's musik tillsammans med Bill Maxwell och Samuel Ljungbladh. Bill gillade idén och den första omgången med "A Tribute To Andraé Crouch" gick av stapeln i augusti 2017, och en andra omgång av konserter genomfördes tillsammans med Bill och Samuel i januari

2019. En tredje omgång med konserter var planerad till sommaren 2020, men Coronapandemin satte stopp för det. Istället har BGJO ägnat tiden i "karantän" åt att spela in Andraé Crouch-repertoaren på skiva som har release i oktober 2021. Skivan har spelats in i Christoffers och Olas studio "LP-studio" i Malmö. Medverkar på såväl skivan som på konserterna gör Samuel Ljungbladh, medan Bill Maxwell, som reserestriktionerna hållit kvar i Los Angeles, har fått en värdig ersättare vid trummorna i form av BGJO:s ordinarie trummis Per Lindberg. På några av låtarna har sången förstärkts med extra körsångare i form av Hanna Forsberg, Pernilla Sandahl och Kristina Talajic.

Just nu är bandet ute på releaseturné för skivan uppdelade på två helger. Näst på schemat står konserter i Hässelholm, Linköping och Helsingborg i början på november.

Skivan **A TRIBUTE TO ANDRAÉ CROUCH** finns att beställa på bodekullgospel-landjazz.com/skivor. Där finns också information om kommande konserter

Om adressen är felaktig, var god sänd rätt adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Kallelse till Regional mötesplats för EFS Sydsverige och årsmöte för EFS i Sydsverige 2022

Härmed kallas till Regional mötesplats och distriktets årsmöte lördagen den 23 april i Listerkyrkan i Sölvesborg.

Motioner skall skickas in till årsmötet senast fyra månader innan årsmötet och till Regional mötesplats senast tre månader innan. Motioner skickas till sydsverige@efs.nu

Rådgivaren AB rekommenderar:

Garage:

www.bjorklidens.se

Kyrkor:

www.kyrktoget.se/listerkyrkan

www.kyrktoget.se/falkvikskyrkan

www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

efs
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91